

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Toma Nadejda

Judecători - Cobzac Elena și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către acuzatorul de stat, procuror în procuratura de circumscripție Chișinău – Brigai Sergiu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-i pe

Marișceac Ghenadie XXXXx născut la data de xxxxxx și Marișceac Petru XXXXX, născut la data de xxxxx, originari și domiciliați în satul xxxxx raionul xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 15.02.2016-07.04.2016 (prima instanță);
2. 23.05.2016-14.02.2017 (instanța de apel);
3. 19.04.2017-20.06.2017 (instanța de recurs ordinar);
4. 13.07.2017-22.11.2017 (instanța de apel rejudecare);
5. 27.03.2018-13.06.2018 (instanța de recurs ordinar);

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 07 aprilie 2016 inculpații Marișceac Ghenadie și Marișceac Petru învinuiți în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2), lit. e) Cod Penal au fost achitați, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpații Marișceac Ghenadie și Marișceac Petru prin rechizitoriu se învinuiesc în faptul că la data de 24 decembrie 2015, aproximativ la ora 02:00 împreună și după o înțelegere prealabilă cu Gaideu Gheorghe, aflându-se în stradă în satul Cimișeni, raionul Criuleni, intenționat având scopul răpirii persoanei s-au apropiat de Sîrbu Anatolie, i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, după care l-au apucat de mâini și în mod forțat l-au urcat în portbagajul automobilului de model „BMW”, cu numărul de înmatriculare xxxxx și s-au deplasat la domiciliul lui Rabei Ion din aceeași localitate, unde la fel i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele cauzându-i vătămări corporale ușoare sub formă de plagă, echimoză pe față, hemoragie în sclera ochiului stâng, trauma dintelui 21, care duc la dereglarea sănătății de scurtă durată.

Acțiunile incriminate inculpaților Marișceac Ghenadie și Marișceac Petru au fost încadrate în baza art.164 alin.(2) lit. e) Cod Penal, *răpirea persoanei, după indicii calificativi: răpirea unei persoane, săvârșită de mai multe persoane.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura raionului Criuleni, Rapeșco Ivan prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Marișceac Ghenadie și Marișceac Petru să fie recunoscuți culpabili de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.164 alin. (2) lit. e) Cod Penal și să le fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1 În motivarea cerințelor sale procurorul a invocat următoarele aspecte:

- instanța de fond a dat o apreciere eronată probelor precum și nu a motivat respingerea declarațiilor părții vătămate și a martorilor de la faza de urmărire penală, depuse organului de urmărire penală imediat după comiterea infracțiunii;

- vina inculpaților se dovedește pe deplin și prin probele care au fost acumulate la faza urmăririi penale și examinate în instanța de judecată și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.12.2015, proces-verbal de examinare a obiectului din 24.12.2015, raport de expertiză medico-legală nr. 491 din 24.12.2015.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017 a fost admis apelul declarat de procurorul Rapeșco Ivan declarat împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni din 07 aprilie 2016, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpații Marișceac Ghenadie și Marișceac Petru au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(2) lit. e) Cod Penal, fiindu-le stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani 6 luni fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1 Pentru a pronunța hotărârea dată, instanța de apel a constatat, că Marișceac Ghenadie și Marișceac Petru, la 24 decembrie 2015, ora 02.00, împreună și după o înțelegere prealabilă cu o altă persoană, aflându-se în stradă, în s. Cimișeni, r-nul Criuleni, intenționat, având scopul răpirii persoanei, s-au apropiat de Sîrbu Anatolie, căruia i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului, după care l-au apucat de mâini și în mod forțat l-au deplasat la domiciliul lui Rabei Ion din aceeași localitate, unde la fel i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele, cauzându-i vătămări corporale ușoare sub formă de plagă, echimoză pe față, hemoragie în sclera ochiului stâng, trauma dintelui 21, care au dus la dereglarea sănătății de scurtă durată.

În motivarea concluziei date, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpaților Gh. Marișceac și P. Marișceac de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(2) lit. e) Cod penal, cert se dovedește prin probele prezente în sprijinul învinuirii, și anume prin declarațiile date la urmărirea penală de către partea vătămată A. Sîrbu și martorul M. Rogai - concubina lui A. Sîrbu, care este și martor ocular la comiterea infracțiunii, a martorilor A. Sîrbu, O. Baractaru, O. Șved, cât și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului, prin care a fost cercetată gospodăria lui I. Rabei din 24.12.2015, de examinare a automobilului de model „BMW 520I”, cu n/î xxxxx de culoare neagră, din 24.12.2015; raportul de expertiză medico-legală nr. 491 din 24.12.2015 în privința lui A. Sîrbu, care

coroborează între ele, cât și cu întreaga sistemă de probe analizată și apreciată în cadrul instanței de apel, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic declarațiile părții vătămate A. Sîrbu date în ședința primei instanțe și instanța de apel, unde a relatat că dânsul nu a fost răpit și nu a fost pus în portbagaj de către inculpați, ci a fost lovit în ograda lui I. Rabei doar de către P. Marișceac, pe motiv că acestea sânt în contradicție cu cele date în cadrul urmăririi penale și nu corespund adevărului.

Instanța a conchis, că declarațiile martorului M. Rogai date în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, și declarațiile martorului A. Sîrbu sunt utile și coroborează cu cele ale părții vătămate care confirmă faptul că inculpații forțat l-au urcat pe A. Sîrbu în portbagajul automobilului și s-au deplasat la domiciliul lui I. Rabei.

La fel, instanța de apel a considerat că declarațiile martorilor I. Rabei, A. Punga, I. Matveev, S. Evtodiev, S. Ermoșco, I. Bujor, G. Oxanii nici într-un caz nu-i dezvinovățesc pe inculpați de comiterea infracțiunii imputate, deoarece în ședința instanței de apel au fost prezentate probe, care din punct de vedere a pertinentei, concludenței și al coroborării lor indică incontestabil că inculpații au comis infracțiunea imputată.

Prin urmare, instanța a conchis că este incorectă soluția primei instanțe, care a dat o apreciere eronată probelor, precum și nu a motivat respingerea declarațiilor părții vătămate și a martorilor audiați în cadrul urmăririi penale, depuse imediat după comiterea infracțiunii, dispunând neîntemeiat achitarea inculpaților, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

La fel, instanța de apel a menționat că, nerecunoașterea vinovăției de către Gh. Marișceac și P. Marișceac, nu echivalează cu achitarea acestora, deoarece au fost prezentate probe, care indică cert că inculpații au comis infracțiunea imputată, iar versiunea lor, precum că nu l-au dus forțat pe A. Sîrbu la I. Rabei, și nu i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele, nu i-au cauzat vătămări corporale ușoare, nu-i dezvinovățesc de comiterea infracțiunii încriminate, fiind o metodă de apărare în scopul eschivării de la răspunderea penală pentru faptele comise.

În rezultat, instanța de apel, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, ținând cont de prevederile art.6, 7, 61, 75-78 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celor vinovați, de faptul că dânsii anterior nu au fost condamnați, că nu și-au recunoscut și nu și-au conștientizat vina, prin urmare nu se căiesc, a considerat că corijarea și reeducarea lor este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii, cu privarea lor reală de libertate.

5. Împotriva deciziei nominalizate, au declarat *recursuri ordinare* avocatul I. Mămăligă în numele inculpatului Gh. Marișceac și avocatul V. Vizitiu în numele inculpatului P. Marișceac care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe, pe motiv că instanța a dat o apreciere juridică greșită faptei, fără a acorda probelor deplină eficiență conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală; - instanța și-a bazat concluziile de vinovăție a inculpaților pe probele examinate de prima instanță, care i-a achitat, nefiind prezentată în instanța de apel nici o probă nouă; - partea vătămată, cât și apărătorul ei nu au susținut apelul

procurorului; - instanța de apel a pus la baza învinuirii declarațiile date de partea vătămată la urmărirea penală, de care acesta încă la urmărirea penală s-a dezis de ele, ignorând declarațiile date în cadrul instanțelor de fond, care sunt confirmate și prin alte probe; - martorul ocular M. Rogai, atât la urmărirea penală, cât și în cadrul instanțelor de fond a declarat că A. Sîrbu nu a fost forțat să se urce în automobil, ci s-a deplasat benevol la gospodăria lui I.Rabei; - declarațiile martorilor O. Baractaru, I. Rabei, A. Punga, I. Matveev, S. Eftodiev, S. Ermașco, I. Bujor și G. Oxanii neîntemeiat au fost apreciate critic, ele nedemonstrând răpirea lui A. Sîrbu; - declarațiile martorului O. Șved au fost puse la baza condamnării inculpaților, aceasta nefiind audiată nici în prima instanță, nici în cea de apel; - conform procesului-verbal de cercetare la fața locului, aspectul portbagajului este îngrijit, precum și salonul în care nu s-a depistat careva semne, obiecte sau lucruri ce ar indica că a fost transportată o persoană fără dorința ei", astfel instanța nu și-a motivat legal soluția adoptată și nu a relevat temeiurile de fapt și de drept care au dus la condamnarea inculpaților, pronunțând o hotărâre neîntemeiată și nemotivată, care nu cuprinde circumstanțele constatate, pentru care s-au respins probele prezentate în sprijinul apărării.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 iunie 2017 s-au admis recursurile ordinare declarate de avocatul Mămăliga Igor în numele inculpatului Marișceac Ghenadie și avocatul Vizitiu Victor în numele inculpatului Marișceac Petru, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017 și s-a dispus rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1 În motivarea soluției adoptate, Colegiul a constatat, că instanța de apel, reținând declarațiile părții vătămate și a martorilor, pripit a ajuns la concluzia că declarațiile martorilor A. Punga, I. Matveev, S. Evtodiev, S. Ermoșco, I. Bujor, G. Oxanii, care au declarat că Gh. Marișceac s-a aflat în barul „Oxanii” aproximativ până la ora 02.00-02.30, unde i-a servit pentru pomenirea tatălui său, care decedase, nu-l dezvinovățesc pe acesta de comiterea infracțiunii imputate, fără a le da o apreciere, prin prisma prevederilor art.100-101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării lor reciproce.

De asemenea, Colegiul a constatat că instanța a indicat că vinovăția inculpaților se dovedește și prin actele cauzei - procesele-verbale de cercetare a gospodăriei lui I. Rabei și de examinare a automobilului de model „BMW 520I”, din 24.12.2015. Însă, potrivit conținutului acestor procese-verbale nu s-a constatat careva semne ce ar indica că în portbagaj s-ar fi aflat vre-o persoană, dimpotrivă din ele rezultă că *„aspectul portbagajului este îngrijit, precum și salonul în care nu s-a depistat careva semne, obiecte sau lucruri ce ar indica că a fost transportată o persoană fără dorința ei”*.

Colegiul constatată că, în cauză, instanța de apel nu și-a motivat decizia pronunțată și aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, examinând cauza penală prezentă fără a da apreciere corespunzătoare probelor care urmau să fie cercetate sub toate aspectele.

6. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017 a fost respins apelul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura

raionului Criuleni, Rapeșco Ivan împotriva sentinței Judecătorei Criuleni din 07 aprilie 2016, ca fiind nefondat, fiind menținută hotărârea atacată fără modificări.

6.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a considerat, că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, corect a stabilit că, învinuirea înaintată inculpaților Marișceac Ghenadie și Marișceac Petru în baza art. 164 alin. (2), lit. e) Cod Penal al RM – „*răpirea unei persoane, săvârșită de mai multe persoane*”, nu și-a găsit confirmare, în legătură cu ce, corect s-a dispus achitarea inculpaților Marișceac Ghenadie și Marișceac Petru, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În cadrul cercetării judecătorești în baza probelor administrate la cauza penală, instanța de apel a constatat că partea vătămată, Sîrbu Anatolie, nu a fost urcat cu forța în portbagajul automobilului de model „BMW”, ci a mers benevol în gospodăria lui Rabei Ion.

Aceste circumstanțe se confirmă prin: - însăși declarațiile părții vătămate Sîrbu Anatolie care a indicat că nu a fost urcat cu forța în portbagajul automobilului de model „BMW”, la gospodăria lui Rabei Ion a mers benevol și tot benevol a intrat în beciul lui Rabei Ion și a consumat vin (f.d.1-3, Vol. II); declarațiile martorului Rogai Maria (f. d. 4-5, Vol. II); declarațiile martorului Baractaru Olga (f. d. 6, Vol. II); declarațiile martorului Sîrbu Anton (f. d. 7-8, Vol. II); declarațiile martorului Rabei Ion (f. d. 9-10, Vol. II).

Instanța de apel a reținut că atât partea vătămată Sîrbu Anatolie, cât și martorii Rogai Maria, Baractaru Olga, Rabei Ion au indicat că în acea seară nu l-au văzut pe Marișceac Ghenadie, care a venit ulterior împreună cu colaboratorii de poliție.

În acest sens instanța de apel constată că, Marișceac Ghenadie nu s-a aflat împreună cu Marișceac Petru în momentul în care s-a întâlnit cu Sîrbu Anatolie, or, martorii Punga Alexandru (f.d.11, Vol. II), Matveev Ion (f.d.12, Vol. II), Evtodiev Serghei (f.d.13, Vol. II), Ermoșco Serghei, (f.d.14, Vol. II), Bujor Ivan și Oxanii Galina (f.d.15-16, Vol. II), au confirmat că Marișceac Ghenadie până la orele 02:00 - 02:30 s-a aflat în barul „Oxanii”, unde a servit pe cei de la masă cu coniac pentru pomenirea tatălui său.

Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 24 decembrie 2015 (f.d.8-13, vol. I) și procesului-verbal de examinare a obiectului din 24 decembrie 2015 prin care a fost examinat automobilul de culoare neagră de model „BMW 520 I”, cu numărul de înmatriculare xxxx; (f.d.14, vol. I), instanța de apel a constatat că, potrivit conținutului acestor procese-verbale nu s-a constatat careva semne ce ar indica că în portbagajul automobilului s-ar fi aflat vreo persoană, dimpotrivă din conținutul acestora rezultă că „aspectul portbagajului este îngrijit, precum și salonul în care nu s-a depistat careva semne, obiecte sau lucruri ce ar indica că a fost transportată o persoană fără dorința ei”.

La fel, instanța de apel a constatat că, raportul de expertiză medico-legală nr. 491 din 24 decembrie 2015 conform căruia lui Sîrbu Anatolie i-au fost cauzate leziuni corporale, care se califică ca vătămări ușoare, nu confirmă învinuirea înaintată inculpaților, or, ultimilor li s-a imputat comiterea infracțiunii de răpire a unei persoane. (f. d. 37, vol. I).

În această ordine de idei, Colegiul penal a constatat că, în acțiunile inculpaților Marișceac Ghenadie și Marișceac Petru nu s-a constatat existența faptei infracționale prevăzute de art.164 alin. (2), lit. e) Cod Penal, respectiv, se apreciază că acuzarea de stat nu a prezentat probe pertinente și concludente, conform prevederilor art. 101 alin. (1) Cod procedură penală prin care să fie constatată vinovăția inculpaților.

7.Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar* de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Brigai Sergiu, indicând temeiul art.427 alin.(1) pct.6) Cod procedură penală, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017 cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

7.1.În susținerea recursului declarat procurorul a indicat, că hotărârea instanței de apel este neîntemeiată și urmează a fi casată pe motiv că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Indică recurentul că, deși soluția de achitare a inculpaților de învinuirea adusă este motivată prin modificarea declarațiilor părții vătămate Sîrbu Anatolie și a martorului ocular Rogai Măria, însă instanța de apel la aprecierea acestor declarații urma să țină cont de toate probele invocate de către acuzare care dovedesc faptul că poziția părții vătămate și a concubinei sale este numai pentru a facilita eschivarea inculpaților de la răspunderea penală pentru faptele comise.

Referitor la martorul Șved Olga, indică acuzarea că, fiind audiat în instanța de apel s-a reținut că " *acestea nu dovedesc acuzațiile aduse inculpaților, ultima indicând că în ograda lui Rabei Ion se auzea gălăgie, se afla partea vătămată Sîrbu Anatolie, precum și alte persoane pe care nu le cunoaște. Nu a auzit și nici nu a văzut ca cineva să fi fost urcat cu forța în automobil*", însă nu s-a reținut și faptul că în instanța de apel martorul vizat a mai explicat că "*din spusele inculpaților și a lui Sîrbu Anatol am auzit din cuvintele lor că a fost o bătaie între Petrea și Ghenadie Marișceac, Sîrbu Anatolie mi-a spus că a vrut să-l pună în portbagajul mașinii*".

Totodată acuzarea consideră nefondate și concluziile instanței de apel referitor la procesul verbal de cercetare la fața locului din 24.12.2015 și a raportului de expertiză medico legală a părții vătămate. Or, prin procesul verbal de cercetare la fața locului s-a constatat că în portbagajul automobilului de model „BMW 520 I", s-a depistat o cutie de carton care a fost descrisă de către martorul Rogai Măria că a văzut-o în momentul când inculpații au deschis portbagajul automobilului.

Referitor la concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 491 din 24 decembrie 2015 conform căruia lui Sîrbu Anatolie i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de plagă, echimoză pe față, hemoragie în sclera ochiului stâng, trauma dintelui 21, care au fost produse cu un corp contondent, duc la dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămări ușoare, instanța de apel urma să constate că reieșind din concluziile date nu pot fi admise declarațiile inculpaților și părții vătămate din instanța de apel care au declarat că careva forță fizică n-a fost aplicată.

Prin urmare instanța de apel nu a verificat probele prezentate de către acuzarea de stat care pe deplin dovedesc vina inculpatei și a pronunțat o decizie ilegală și neîntemeiată.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu motivele invocate și materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că ultima a analizat obiectiv probele administrate și a dat răspuns la toate argumentele procurorului expuse în apel.

De fapt, din textul recursului Colegiul penal atestă, că autorul acestuia critică aprecierea probelor administrate de ambele instanțe, considerând-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei.

Colegiul penal menționează că, potrivit art.101 alin.(2)-(3) Cod de procedură penală, instanța apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă prezentată de părți nu are o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată.

Înfăptuirea justiției penale, implică efectiv obligațiunea instanței de judecată să-și întemeieze hotărârile pronunțate numai pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă (faptele supuse judecării). Numai așa se formează convingerea izvorâtă din dovezile administrate în cauză, că adevărul - infracțiunea dedusă spre soluționarea instanței - este, fără echivoc, cea pe care o înfățișează realitatea reconstituită ideologic cu ajutorul probelor.

Atât prima instanță, cât și cea de apel, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind acuzarea înaintată lui Marișceac Gh. și Marișceac P. și întemeiat au concluzionat asupra achitării acestora de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(2) lit. e) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Colegiul reține că instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, a dat o apreciere justă declarațiilor inculpaților Marișceac Gh. și Marișceac P., a părții vătămate Sîrbu Anatolie și a martorilor Rogai M., Rabei I., Șved Ol., Baractaru Ol., Punga Al., Matveev I., Evtodiev S., Ermoșco S., Bujor Ivan și Oxanii Galina cât și actelor cauzei enumerate la pct. 6.1 al prezentei decizii, deoarece aceste probe, analizate în ansamblu, au format convingerea instanței că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin.(2) lit. e) Cod penal nu a fost dovedită.

Referitor la motivele invocate în cererea de recurs precum că, „(...) hotărârea instanței de apel este neîntemeiată și urmează a fi casată pe motiv că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal menționează că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, or, decizia instanței de apel este una argumentată inclusiv în raport cu motivele apelului, totodată instanța de apel, însușind soluția expusă în sentința primei instanțe a considerat motivarea oferită de aceasta drept una corectă și întemeiată, totodată concluzionând că, în acest caz nu este necesară reiterarea motivației date de către prima instanță, care a oferit răspunsuri inclusiv și la argumentele expuse ulterior în apel, conținând astfel răspunsuri la aceste alegații ale acuzării, din aceste considerente Colegiul penal conchide, că invocările recurentului în acest sens nu constituie o eroare de drept și nu poate duce la casarea sentinței contestate, concluzie care este prezentă și în jurisprudența CtEDO (*Coroi vs R. Moldova, 15.03.2011*), conform căreia Curtea a specificat că, „ (...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CtEDO”.

Suplimentar, instanța de recurs, contrar celor afirmate de către recurent, constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea soluției contestate, precum și motivele adoptării ei, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art. 394 Cod de procedură penală.

Având în vedere cele expuse, instanța de recurs conchide că decizia instanței de apel este legală și, în scopul evitării repetării inutile a alegațiilor instanței, își însușește argumentele enumerate în decizia instanței de apel, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, în pct.37 al hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenție obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A nr. 288*). Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle împotriva Finlandei, 19 decembrie 1997, pct. 60, Culegere de decizii și hotărâri 1997-VIII*).

Deși partea acuzării invocă că soluția de achitare a inculpaților este motivată prin modificarea declarațiilor părții vătămate Sîrbu Anatolie și a martorului ocular, Rogai Măria, iar instanța de apel urma să țină cont de toate probele invocate de acuzare, *Colegiul penal* reieșind din circumstanțele speței, atestă că, instanța de apel, după o nouă audiere a inculpaților Marișceac Gh. și Marișceac P., a părții

vătămate Sîrbu A., cît și a martorilor acuzării Rogai Maria, Rabei Ion, și martorului apărării Șved Olga, apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, cît și prevederile art. 390 alin.(1), pct.1) al Codului de Procedură Penală, a ajuns la concluzia că, instanța de fond corect a dispus achitarea inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2), lit.e) Cod Penal din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În ce privește argumentul invocat de acuzare precum că instanța de apel nu a reținut și explicațiile martorului Șved Olga care a declarat că *"din spusele inculpaților și a lui Sîrbu Anatol am auzit din cuvintele lor că a fost o bătaie între Petrea și Ghenadie Marișceac, Sîrbu Anatolie mi-a spus că a vrut să-l pună în portbagajul mașinii"*, instanța de recurs îl consideră nefondat. Or, nu pot fi apreciate fraze separate din declarațiile unui martor, după cum solicită procurorul, dar urmează a fi date aprecierii întregului conținut al declarațiilor martorului, în cumul cu alte probe, după cum prevede art.101 Cod procedură penală, ce la caz și a fost efectuat de către instanța de apel, or, același martor pe lângă toate a mai declarat că, *„Nu a auzit și nici nu a văzut ca cineva să fi fost urcat cu forța în automobil”*, motivare care se regăsește la pct.7.7. al deciziei instanței de apel.

Cu referire la argumentul invocat de procuror precum că, *„sunt nefondate și concluziile instanței de apel referitor la procesul verbal de cercetare la fața locului din 24.12.2015 și a raportului de expertiză medico legală a părții vătămate,*”, instanța de recurs apreciază ca fiind juste alegațiile instanței de apel, descrise la pct. 7.9 al deciziei, prin care s-a constatat că din conținutul acestor procese-verbale nu rezultă, careva semne ce ar indica că în portbagajul automobilului s-ar fi aflat vreo persoană, dimpotrivă din conținutul acestora rezultă că *„aspectul portbagajului este îngrijit, precum și salonul în care nu s-a depistat careva semne, obiecte sau lucruri ce ar indica că a fost transportată o persoană fără dorința ei”*, iar argumentul precum că, *„cutia de carton care a fost depistată în portbagajul automobilului a fost văzută de martorul Rogai M., în momentul când inculpații au deschis portbagajul automobilului”*, nu poate fi reținut, or aceasta nu dovedește acuzarea adusă inculpaților de răpire a părții vătămate, or, nici în ședințele de judecată în fond și apel, nici la urmărirea penală martorul Rogai M. n-a declarat, că Sîrbu a fost urcat în portbagajul automobilului și răpit, instanța de apel, dând o apreciere cuvenită circumstanțelor cauzei.

Or, instanța de apel, dând deplină eficiență prevederilor art.414, 385 și 101 Cod de procedură penală, corect a stabilit la caz lipsa faptei infracționale.

Totodată, instanța de recurs apreciază ca fiind corecte concluziile instanței de apel, expuse la pct. 7.9 al deciziei, prin care a constatat că, inculpaților li s-a imputat comiterea infracțiunii de răpire a unei persoane, care se consideră consumată din momentul reținerii persoanei (cu privarea deplină de libertate) împotriva voinței acesteia sau neluându-se în seamă voința ei, însă, aceste acuzații nu pot fi susținute prin concluziile raportului de expertiză medico-legală menționat de către recurent precum că, *„instanța de apel urma să constate că reieșind din concluziile date nu pot fi admise declarațiile inculpaților și părții vătămate din instanța de apel care au declarat că careva forță fizică n-a fost aplicată”*.

Prin urmare, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Instanța de apel, conform art. 414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apel, pe care le-a considerat neîntemeiate.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind nevinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză și au fost suficient motivate.

Dezacordul autorului recursului cu aprecierea probelor de către instanța de apel, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

Mai mult decât atât, Colegiul consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

În această ordine de idei, Colegiul penal reține, că recurentul critică selectiv unele constatări ale instanțelor, fără a-și expune argumentele privitor la constatările instanțelor privind lipsa inculpatului Marișceac Ghenadie la locul unde inculpatul Marișceac Petru s-a întâlnit cu Sîrbu Anatolie, concluzie bazată pe declarațiile martorilor Punga Alexandru (f.d.11, Vol. II), Matveev Ion (f.d.12, Vol. II), Evtodiev Serghei (f.d.13, Vol. II), Ermoșco Serghei, (f.d.14, Vol. II), Bujor Ivan și Oxanii Galina (f.d.15-16, Vol. II), care au confirmat că Marișceac Ghenadie până la orele 02:00 - 02:30 s-a aflat în barul „Oxanii”, unde a servit pe cei de la masă cu coniac pentru pomenirea tatălui său.

Reieșind din circumstanțele constatate, Colegiul conchide că instanțele de fond corect au reținut în acest sens prevederile art. 8 Cod de procedură penală, în aspectul că o hotărâre de condamnare se adoptă numai în condiția în care vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată printr-un ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată. O sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Colegiul reține că ambele instanțe de judecată au ținut seama de aceste prevederi legale, precum și de principiul că toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatului și au adoptat soluții întemeiate, care corespund prevederilor art. 394 alin.(3) pct.1) Cod de procedură penală.

În concluzie, Colegiul reține că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurenți prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor.

Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarate de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în procuratura de Circumscripție Chișinău – Brigai Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-i pe *Marișceac Ghenadie XXXX și Marișceac Petru XXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **06 iulie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Cobzac Elena

Boico Victor